

Az önmagáért való megalázkodás mazochizmus, amit viszont Jézus nevéért szenvedünk és viselünk el, hozzá hasonlatossá tesz minket – ezt fejtette ki április 17-én péntek reggeli homíliájában Ferenc pápa a Szent Márta-házban bemutatott szentmisén.

A keresztény alázat nem mazochizmus, hanem szeretet

Ferenc pápa arra kérte a keresztényeket, hogy sohase tápláljanak magukban gyűlöletet, hanem adjanak időt arra, hogy fölfedezzék magukban az Istennek tetsző érzéseket és magatartásformákat: vagyis a szeretetet és a párbeszédet. Lehetséges-e, hogy az ember a nehéz helyzetekre Isten viselkedésmódjával reagáljon? Igen – állapította meg a pápa, hozzátéve, hogy ez csak idő kérdése. – Hagyni kell időt arra, hogy átjárjanak minket Jézus érzései. Az Apostolok cselekedeteiből vett szakaszban az apostolok a főtanács előtt állnak az evangélium hirdetésének vádjával. Egy Gamáliel nevű farizeus azt javasolja a főtanácsnak, engedjék el őket, mert ha az apostolok tanítása emberektől való mű, akkor elenyészik. Ha azonban Istentől van, úgysem ronthatnák le [vö. ApCsel 5,37].

A főtanács hallgat a szavára, úgy dönt, hogy időt ad az ügynek. Nem döntenek azonnal, ösztönös gyűlölettel vezetve. Ez minden ember számára követendő példa: „Rábízni az időre. Erre van szükségünk, amikor rossz gondolataink támadnak mások ellen, rossz érzéseink vannak, ellenszenvet, gyűlöletet táplálunk valaki iránt. Ilyenkor nem szabad növekedni hagyni ezeket az érzéseket, meg kell állni, rá kell bízni az időre. Az idő elrendezi a dolgokat és segít, hogy meglássuk a dolgok helyes oldalát. De ha azonnal dühből reagálunk, akkor biztosan igazságtalanok leszünk. És ezzel önmagunknak is ártunk.” A pápa tanácsa tehát az, hogy időt kell hagyni a kísértés pillanatában. Amikor sértettséget táplálunk magunkban, akkor az elkerülhetetlenül robbanni fog. „Támadásban, háborúban tör ki, és ezekkel a mások iránti negatív érzéseinkkel Isten ellen harcolunk.

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
☎ (30) 748-4427
szarazlaszlo@gmail.com

Miserend

Klotildliget:

április 19. Húsvét 3. vasárnapja
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
 ApCsel 3,13-15.17-19;

1Jn 2,1-5a;
Lk 24,35-48

április 21. kedd 18 óra
április 23. csütörtök 18 óra
április 25. szombat 18 óra
április 26. Húsvét 4. vasárnapja

ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
 ApCsel 3,13-15.17-19;
 1Jn 2,1-5a;
 Lk 24,35-48

Piliscsaba:

április 26. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

április 19. vasárnap
 regnumi mise 8:30
 ünnepi szentmise 11 óra
április 20. hétfő 17 óra
április 24. péntek 17 óra
április 25. szombat 17 óra
április 26. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Április 26-án az egész egyházmegye minden templomában, így a mi templomainkban is, a perselygyűjtéssel a pátyi templom befejezését támogatjuk.

***

Április 26-án a délelőtti szentmisék kapcsán az ETALON kiadó árusít keresztény könyveket, videókat.

***

Április 25-én 18 órakor *Matuz Gergely* fuvolanár közreműködésével jótekonysági hangverseny lesz a piliscsabai templomban a templom javára. Mindenkit szeretettel várunk, s az adományokat előre is szívből köszönjük.

***

Május 2-án szombaton rendezi meg plébániánk a tavalyi „Nyitott plébánia” folytatásaként a „Közösségek napját”. Az egész napos programon örömmel várjuk plébániánk minden tagját és családját korosztályra való tekintet nélkül, a Piliscsabai plébánia családjait is, valamint református és evangélikus testvéreinket.

***

Heti imaszándék

Szent Márk evangelista ünnepe közeledtével imádkozunk jó termésért, s hogy mindent meg tudjunk tenni a megtermelt javak emberséges elosztásáért!

Isten azonban szereti a másik embert, szereti a harmóniát, a szeretetet, a párbeszédet, szeret együtt haladni velünk. Velem is előfordul – mondta a pápa –, hogy amikor valami nem tetszik, az első érzésem nem az Istené, és ez mindig rossz dolog.” Ilyenkor meg kell állnunk, és teret kell engednünk a Szentléleknek, hogy elvezessen minket a helyes útra, a békéhez. Ahogy az apostolok teszik, akiket megvernek, és akik aztán boldogan hagyják ott a főtanácsot, mivel méltónak találtattak, hogy Jézus nevéért gyalázatot szenvedjenek [vö. ApCsel 15,42].

„A magukat felsőbbrendűnek tekintők büszkesége oda vezeti az embert, hogy meg akarja ölni a többieket. Az alázat és a megalázkodás pedig arra vezet, hogy hasonlítsunk Jézusra. És ez olyasvalami, amire nem gondolunk. Ebben a pillanatban, amikor sok fivérünk és nővérünk vértanúságot szenved Jézus nevéért, ők ebben az állapotban vannak: örülnek, hogy gyalázatot szenvednek, akár meghalnak Jézus nevéért. Ahhoz, hogy elmeneküljünk az előbbiektől, csak egy út áll előttünk: ha megnyitjuk a szívünket az alázatnak.

Megnyitotta elméjüket

Lukács feltámadás elbeszélése összeköti az első közösség váratlan találkozás élményét a feltámadott Jézussal és a keresztény ösegyház küldetésének deklarálását. Lukács írói zsenialitására vall, hogy ezt a hosszú folyamatot tulajdonképpen egyetlen jelentbe képes belesűríteni anélkül, hogy elsikkadnának a részletek. A „Békesség nektek” köszöntéssel, amely feltehetően a héber Salom görögösített változata és amelyet

És az alázathoz nem jutunk el soha megalázkodás nélkül – fűzte hozzá a pápa. – Ez olyan dolog, amit magától természetesen nem értünk meg. Kegyelem, amelyet kérnünk kell. Kérnünk kell Jézus utánzásának kegyelmét, amiről nemcsak a mai vértanúk tesznek tanúbizonyságot, hanem az a sok-sok férfi és nő is, akik mindennap megaláztatásokat szenvednek saját családjuk javáért, de ők nem nyitják ki a szájukat, nem beszélnek, elviselnek mindent Jézus nevéért.”

És ez az egyház szentsége, ez az öröm, amelyet a megalázkodás ad – de nem azért, mert a megalázkodás jó dolog. Nem, az mazochizmus lenne. Azért, mert ezzel a megalázkodással Jézust utánozzuk. Kétféle magatartás létezik: az egyik a bezárkózás, ami gyűlölethez, haraghoz vezet, ahhoz, hogy megöld a másik embert. A másik pedig nyitás Isten előtt Jézus útján, ami miatt akár nagy megaláztatásokat is vállalunk, de ezzel a belső örömmel, mert biztosak vagyunk abban, hogy Jézus útján járunk – fejezte be péntek reggeli homlíját Ferenc pápa.

forrás: Magyar Kurír

számos kódex kiegészít egy bemutatkozó formulával: „Én vagyok, ne féljete”, alkalmas arra is, hogy jelezze a feltámadottat megpillantó közösség lelki állapotát.

Nem tudják eldönteni a tanítványok, hogy amit látnak az valóság, vagy csupán a képzeletük játéka. Jézus viszont erre reagál, és el akarja oszlatni a „kételyeiket”. Megtapinthatják, azonosítja a sebeit, együtt étkezik velük,

hogy meggyőzze, nem szellemről, hanem valóságos emberről van szó.

Itt a történet megszakad, feltehetően nem ilyen rövid volt a Jézussal ismerkedő közösség reakciója, de a gyakorlott író már tudja, könyvébe csak a következő deklarációt kell rögzíteni. Ami ezután következik az a látottakból levont teológiai következtetés. Jézus halálával és feltámadásával beteljesítette a próféták által előre jövendölt sorsot, s ezek között a szenvedést és a feltámadást is. Eddig Jézus önértelmezése saját nyilvános működéséről a lukácsi összegzés szerint. De mivel az evangélista elő is akarja készíteni másik művét, az Apostolok Cselekedeteit az olvasó számára, ezért a közösség küldetéséről kezd beszélni Jézus. Ez a beszéd olyan részletes, hogy méltán tekinthetjük kifejtésének a következő lukácsi művet. Megtérést hirdetni minden népnek, Jeruzsálemtől kezdve. Ilyen kifejezett pogány missziós küldetéssel másutt nem találkozhatunk. Sőt az elbeszélőnek arra is gondja van, hogy elválassza egymástól a feltámadást, a menybemenetet és a Szentlélek eljövését.

Ezek a hittitkok és teológiai valóságok, amelyek igen fontos szerepet játszanak a minden hívő közösség és egyed életében. Nem véletlen, hogy a későbbi hitvallások ezeknek kimondására nagy súlyt fektettek. Hiszem a test feltámadását, hiszem, hogy Jézus a mennybe ment, hiszem a szentlélek eljövését. Fontos, hogy ezekhez nem a tudás, hanem a beleegyező és együttműködő hit által kapcsolódunk. A kapcsolat nem az intellektus, hanem a személy fontos döntésének, a hit elkötelezett döntésének a kérdése.

Az evangéliumokat sokan olvassák, az Apostolok Cselekedeteit kevesebben. Néhányan úgy is gondolják, az evangéliumok érdekesebbek, az Apostolok cselekedetei unalmasabbak. Annyiban igaz, hogy ami Isten és Jézus között történt, azt az evangéliumban találhatjuk, ami az ember és az isteni üzenet között történik, azt az utóbbi könyv rögzítette. Mivel hangsúlyozottan emberekről szól, emberi döntésekről az isteni jelenséggel és üzenettel kapcsolatban, ezért ennek mechanizmusát, gyengeségeit jól ismerjük.

Azt a tényt is ismerjük, amikor ez az isteni történet itt megszakad. Amikor bennünk nincs folytatása. Az egyházban a hívő megértés és elkötelezettség szintje nehezen mérhető.

Akik szolgálatokat vállalnak az egyházban, akik a papságra és a szerzetességre elkötelezik magukat, azoknál gyanítható, nem csak megértették az evangéliumot, hanem személyesen érdekelték a folytatásában. De egyetlen megszentelt státus, szerzetesi fogadalm, vagy papszentelés sem 100%-os garancia a magasszintű elkötelezettségre. De az egyén és a közösség elkötelezettségének szintjére és erejére következtethetünk a gyümölcsökből. Ahol kultúrává szelídül a kereszténység, ott szokás lesz belőle és művészeti produktum. A szentek szobrai, a kövek és a fa beszél néha helyettünk is, de csak annak képes megszólalni, akinek személyes köze van ehhez az életformához, az aktív keresztény élethez. Akiknek megnyílt az elméjük, megértik, hogy Jézus története nem csak szép, nem csak értelme van, hanem engem is hasonló tettekre szólít.

forrás: Virtuális Plébánia